

[Svend Jørgensen.]

trykker. Her er en opgave, som trænger til løsning, og jo før denne løsning kommer, des bedre. Den højtærede socialminister har forøvrigt selv været medlem af det udvalg, som har behandlet lovforslaget og afgivet den enstemmige betænkning. Det er, som det blev nævnt af det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen, på ministerens initiativ, det nu foreslås, at den fælleskommunale udligningsfond reviderer kommunerne $\frac{5}{10}$ af den andel af tillæggene, som ikke bæres af statskassen. Det ville den højtærede minister måske ikke have foreslået, hvis han på det tidspunkt havde vidst, at det ville blive hans navn, der kom til at stå under denne lov. Det er jo altid godt at have lidt i baghånden.

Må jeg sluttelig fremsætte et par bemærkninger vedrørende spørgsmålet om at genindføre regulering af renten to gange om året. Jeg skal vedkende mig, at det var på min foranledning, at man i 1947 vendte tilbage til den årlige regulering, og jeg vil fortsat mene, at denne ordning under normale forhold er den rimeligste; men som forholdene har udviklet sig og med de aller-sidste dages begivenheder i erindring, er det rimeligt, at spørgsmålet, sådan som det også er foreslået i betænkningen, tages op til senere drøftelse, dels når folkeforsikringskommissionens betænkning foreligger, dels når de nye skattelove er blevet til virkelighed.

Den højtærede finansminister berørte ganske vist indirekte spørgsmålet i går i sin fremsættelsestale her i det høje ting, idet han udtalte, at forslaget om forbrugsafgifter vil indeholde en bestemmelse om, at afgifterne ikke skal medregnes i pristallet, forsåvidt angår arbejder- og tjenestemandslønninger, hvorimod de skal medregnes, forsåvidt angår alders- og invaliderente. Ja, det er jo dette spørgsmål, der kan blive den store anstødssten, og som ikke er så selvfølgelig, som den højtærede minister synes at mene. Men hvordan nu end dette spørgsmål til syvende og sidst løses, synes der altså at være enighed om, at i hvert fald alders- og invaliderenter fortsat skal pristalsreguleres også med hensyn til de nye forbrugsafgifter, og bliver det tilfældet, kan man næppe undgå at indføre halvårlig regulering af renten.

Jeg skal med disse bemærkninger på mit partis vegne give tilslutning til lovforslaget med det stillede ændringsforslag og samtidigt anbefale at stemme imod det andet

lovforslag, stillet af det kommunistiske parti.

Hans Hansen (Rørby): Da det ærede medlem hr. Evald Christensen, som er mit partis ordfører, ikke kan være tilstede, skal jeg på min gruppes vegne give tilslutning til udvalgets enstemmige indstilling om lovforslagets vedtagelse med det af den afgående socialminister stillede ændringsforslag vedrørende refusionsreglerne.

Angående det lovforslag, som er forelagt af det ærede medlem fru Ragnhild Andersen m. fl., giver vi ligeledes tilslutning til den også enstemmige indstilling fra udvalget om, at det forkastes.

Vi skal hermed anbefale at stemme for lovforslagets vedtagelse i den af ministeren foreslåede form med det stillede ændringsforslag.

Inger Merete Nordentoft: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, er forhindret i at være tilstede, vil jeg på mit partis vegne sige et par ord om de to foreliggende lovforslag.

Vi betragter det lovforslag, der er fremsat af den tidligere minister, det ærede medlem hr. Strøm, som et udslag af den dårlige samvittighed, man har overfor de gamle her i landet. Man er ganske klar over, at disse gamle ikke kan klare sig med den rente, de får, og at de stadige prisstigninger, der finder sted, for hver dag der går, gør det endnu vanskeligere for dem. I stedet for at forhøje grundbeløbene, som vi har foreslået, og i stedet for at indføre den halvårlige regulering, således at de gældende renter kunne følge med prisstigningerne, kommer man med disse forslag om eengangstillæg. Vi er selvfølgelig tilfredse med, at de gamle får dette, men vi kan ikke betragte disse eengangstillæg som andet end et udslag af dårlig samvittighed over, at man ikke tager de gamles situation op og finder en rationel løsning på deres problemer.

Jeg tror, at enhver af de ærede medlemmer her i salen vil være ganske klar over, at det er umuligt for de gamle at klare sig med de beløb, de i øjeblikket får udbetalt. Jeg vil gentage dem, for disse beløb kan ikke nævnes tit nok. Det drejer sig for et ægtepar her i København om 228 kr. om måneden, og ude på landet får et ægtepar kun 169 kr. For de enligt stillede drejer det sig om 153 kr. om måneden. Jeg tror, at alle de ærede medlemmer, der et øjeblik vil holde fast ved